

Nro. 36.

A' FELS. AUSTR. CSASZÁR, ES AP. KIRALY
KEGYELMES ENGEDELMEBÖL.

Indült Bétsből, Pénket Majus 5-dik napján,
1800-ik élfztendőben.

B é c s .

Az Alsó - Austriai Kormányfzéknek Bécsi lakosokhoz intézett hirdetménye, mellynek közlésérül a' közelebb mélt kedden költ Magyar Kurirban igeretet tettünk, következőképpen van:

„A' Német és Olasz Országai tsatapiatzokról jött tudósításokat, az utesőbb nyölcz napokban tsak rövideden és summásan lehetett a' Publicummal közleni. A' szüntelen való mozdulásoknak ragadó özönében, a' verekedéseknek zürzavarjai, 's a' terhes foglalatosságok közt lehetetlenség völt az öfvekevert hadi történeteket, mellyeknek előadásokra a' tsendességnek olly gráditsakivánratik, a' millyent a' húzomos foglalatosságoknak szempillantatjában segt

N

reményleni, sem kívánni nem lehet, tökéletesen által nézni tellyes tehetetlenség. Azt kívánni, hogy az ekkorig ki adott fontos történetek, egyfzersmind az ármadiáknak erőlködése, az egyes Haza védelmezőknek vitéz tetjeik és sorsok szerencs öfve-kötésben, és minden lehető tudás szerént előadásának, természetes és ígasságos dolog, és ennek a' kívanságnak annak idejében, tellyes mívöltában elég fog tétetödni — Azonközben egész bizodalommal számot tart arra a' Kormányfizek, hogy az értelmes Publicum egy olly fzempillantásban, mint a' millyen a' jelenvaló, nem fog az egyes kifejezésekre és szó-béli előadásokra ügyelni, hanem valódi, tiszta, és egyenes értelemmel fogja azt venni és megtartani, a' mit az a' tárgy, mellyért Austria hadakozik; tulajdon valóságában, hiba nélkül való nagyságában és tiszta-ságában jelent."

„Az idő utolsó pontjában olly probáit adták ennek a' Monarchiának minden lakosi uralkodó Fejedelmekhez való ragafzkodásoknak, Hazájok java 's ditsössége eránt való buzgóságoknak, a' ditsiretes tzelhoz való nemes lelküségeknek, minden alatsony mellelegvaló fel tételeknek le mondasáról, tulajdon háznok okos meg ítiléséről, és eleven szivre való veteléről, magokban való bizakodásokról, akaratbé-li hathatosságokról, álhathatóságokról, és egességekről, mellyek által már most is az egész világ jótet-tzését, jövendőben pedig egy olly helyet szereznek magoknak a' krónikákban, mellyben kevés népek lehet-nek velek együtt részese. A' kinek ma szeréntséje lehet a' közönséges Jóra való nézve valami fontos dol-got kigondolni, tsak azt mondja ki, a' mit ő elötte sok gártársai már gondoltak 's érzettek, és a' mit,

mihelyt azt ki mondotta, minden a' magaénak esmérte.“

„Hogy tökéletlenül ne maradjon ez a' ditsőség, az utolsónak sem lehet elmúlni t. i. a' mulólag való hadi szerentsében szükséges tántoríthatatlan áthatatosság és állandóság.“

„Egy olly háborút, mellynek tzéllya azok ellen a' sok gonofzok ellen való tusakodás, mellyek húsz éfztendő elforgása alatt egész Európán öfzve gyüllöttek, egynéhány nap és hét alatt el végezni, 's a' fel tett véget el érni nem lehet. Az olly háborút, melly mind azért, a' mi nekünk leg betseőbb, és az emberiségnek legfzentebb, nem lehet egy vágy két szerentsés, vagy szerentsétlen tsata által, mint valamelly minden napi hatarért, örökségért, avagy nehány négyízégü mértföldért támadt villongást el végezni. Nem volna a' mi ügyünk az, a' mi, ha azt a' mi kivanságaink szerént könnyen lehetne igazgatni. Akkor öfztán az az ellenség, kivel nekünk dolgunk van, valamelly fzinlettt igassággal avval vádolna bennünket, hogy azt a' vezedelmet, mellynek eltávoztatása végett fegyverbe öltöztünk, mi nagyítottuk, hogy azt a' bal sorsot, mellyel annyi sok Országot béborított, és a' többi ellen is el tökélettt, sokkal vezedelmesebben festettük le, mint magában vagyon.“

„Minden, a' mi bizodalmat gerjezthet, a' mi a' bátorságot meg elevenítheti, a' mi a' ízivet felemelheti, 's megtsendesítheti, ebben a' háborúban mellettünk van. Más háborúkban elég nagy dolog azt tudni, hogy valákinék igaz ügye van; itt az igaz ügynél is több van; kötelesség volt még pedig minden kötelességnél nagyobb, a' mi minket a' fegy-

verfogásra indított. Egy nagy nemzetsegnek és sok népeknek haszna, mellyek ötet követni fogják, velünk táborba szállott. Az egész föld kerek ség én egy ember sem találta tük, a' ki orczapirulás nélkül közön ség éssen meg vallaná, hogy ő Austriát meg győ zetni kívánna. Még ott is, a' hol az igasságnak meg némúl ni kell, semmi olly titkos sohajtás nem emelkedik az égre, melly zászlóinknak áldást ne kívánna. — Minden népek, még azok is, mellyeket az idejébben való bal sors arra büntetett, hogy ellenünk fe gy vert viseljenek, nekünk szövetséges társaink, mivel a' mi hadakozásunk szeréntsés kimenetele eránt va ló bizakodásban az ő végső reménységek virágzani fog mellyet az ő elmúlt vizfontagságaik nekiek még hátra hagytak.“

„Az illy bőséges hasznoknak tsak egyetlen egyet tehet ellenébe az ellenség; a' szüntelenvaló, és többire szeréntsés hadakozások által szerzett kész séget, és a' hadi foglalatosságokban való bizodal awt. Hogy nem kitsiny ez a' haszon, Európa tulajdon veszedelmével tapasztalta. — Hogy ő azok nak, a' kik az igasságnak, a' hazafiúi szeretetnek, 's az álhata tos ságnak megfelelnek, sokáig ellent nem álh at, arról e' világot meg fogja Austria győzni — Hogy néki is határa legyen, sok előbbi történetek bi zonyittyák, mellyekben tsak egyetértés és álhata tos ság hibázott; meg bizonyittyák hadi se. ereink nek, a' jelenvaló háborúnak első heteiben mutatott ditsős séges erőlködéseik, az a' győzedelem, melly több pontokon őket megkoronáztá, az a' ditsős ség, melly akkor sem hagyta el őket, midőn az előre való menetel nek nyakasan ellent állott az ellenség.“

„Egy olly háborúban, mint a' millyen ez, semmi olly szeréntsétienség nem történik, mellyet helyre hozni, semmi olly veszteség, mellyet kipótolni ne lehetne, mind addig, míg a' nemzet maga fenntartására szánt meghatározásában nem tántorog, vagy míg a' Kormányzék ezen meghatározásra szolgáló minden eszközökkel és erővel való élesről önként le nem teszen — De egyik veszedelemtől sem félhet ma Austria.“

„De határ nélkül való bizodalommal lévén egy illy hiv, próbált 's igazi hűségű nép eránt, és azon szives indulatról, melly Császár Eö Felségét magát is átalhatotta, hogy semmi kétségnek hely ne adatassék, olly intézetek tétetődtek, hogy azok a' tárgyak, mellyek az ellenségnek az ő nékie mulólag kedvező háború, fordulásában, ezen főváros ellen való próbatételre alkalmatosságot szolgáltatathatnának, még most távolabb küldessenek; hogy mégisak bizodalom sem engedteszen néki a' Monarchiának, mellynek fegyverei az isteni segedelem mellett meg nem tántorodhatnak, fenyegetődzések által olly békségre való kényszerítésre, melly által annak létele vagy betsüllete kotzkára tétetődne.“

„Ezeket az intézeteket tehát minden értelmes és hazajához hiv polgár, annak igaz és valóságos tzéllya szerént meg tudja itíni. Az a' ditsiretes kéztség, mellyel a' Kormányzéknek minden ekkorig való végzéseit, 's rendeléseit végbe vitte, azokat az intézeteket is, a' mellyeket a' körülállások okozhatnak, helybe fogja hagyni — A' reánk bízott dolog tsak az által nyerhet kívánt véget, ha olly szívvvel folytatódik és hajtatódik végre, a' millyennel elkezdődött — Illy meg győződésből le-

het a' győzedelmet reményleni — A' ki e' mellett hiyen meg marad, neintsak minden betses jószágát meg menti, hanem e' mellett, ha leg alábbvaló volna is a' nép közt, azon halhatatlan ditsőségben, melly jutalmára leszen Austriának, részesülni fog. A' ki jövendőben az Isten, és a' maga lelkiismerete előtt arról tanúbizonyságot tehet, hogy ő ezen nagy, és a' dolgot elváltató napokban, a' Hazának és Emberiségnek boldogságát állandóul izemei előtt tartotta, és változhatatlanul izivén viseli: olly örökséget hagy maga maradékinak, és maradéki maradékainak maga után, mellyhez a' földnek semmi kintsei nem hasonlítottathatnak."

Abban a' hirdetményben, melly az Eö Csász. 's Apostoli Királyi Felsége parantsolatjára, a' múlt Aprilis 30 ik napján közönségessé tétetődött, (mellyet a' M. Kurir 35 ik darabjának, 515. ik 's több következő lapjain tisztelt Olvasóinkal mi is közöltünk), és a' melly által a' Publicumnak megnyugtatására, az Országnek minden ellenséges próbatélektől leendő mególtalmaztatása végett minden részről tétetett intézeteknek, és a' hadi piatznak különb különb pontyainn lévő hadi erőnek szorossan leendő előadásokra, annak olly biztatás adatott, hogy mind az, a' mi az Ország védelmezésére szolgáló rendeléseknek tökéletesebbitésére és meg jobbitására meg határozottatott, egy különös hirdetményben közönségessé fog tétetni.

„Ezen igirettételhez képest minden további halasztás nélkül szükség kivilágosítani, hogy az ellenség veszedelmes feltételeinek hathatossan leendő eltávoztatására, kiváltképpen attól függ, hogy a' hadakozó erő mind közönségessen, mind különösen

a' lovasság a' lehetőségig szaporitassék. — A' sokféleképpen neantsak a' bétsi hanem a' több helységekbeli lakosoknak, sőt az egész Monárchiának nemes buzgósa, és minden áldozattételekre kinyilatkoztatott hathatos készségek nagy mértékben ki mutatták azt, hogy ők ezen mondásnak igasságáról belsőképpen meg győztetve legyenek, és hogy ők csak arra való parantsolatot várjanak a' Kormányszéktől, miként kellyen ezt a' tzelt a' rendes úton elérni, 's mitsoda módon kívánnya, hogy az önként tett ajánlások a' köz Jónak eszközésére fordítatódjanak.“

Arra való nézve ezen ditsiretet érdemlő indulatnak megelőzésére meg határozatott: 1) hogy minden, a' ki a' Haza védelmezésére magát önként ajánlya, és a' szükséges fegyverekkel felkészülve a' tartománybéli őrző sereg (Landwehr) batallion verbunghelyen meg jelenik, abba, olly bizonyossá való tétel mellett, hogy a' veszedelemnek elhárítása, és a' háború végződése után elbocsáttatik, bé vétetődik. — 2) Mindazáltal, hogy ezen önkénnyén való szolgálatra csak az olly rendbéli emberek alkalmasok, a' hik a' conscriptio fzerént a' védelmezők közzé nem tartoznak, vagy a' kik a' tartalék seregek, és a' tartománybéli védelmezők közt még nem szolgálnak. — 3) Ellenben, hogy azokkal, a' kik a' lovasságnál leendő szolgálatra magokat, jelentik, és lóval nyereggel, 's minden szerfzámval fel vannak készítülve, neantsak úgy bánnak, mint az önkénnyén való gyalogokkal, neantsak el botsáttatnak a' veszedelemnek el fordítása, és a' jelenvaló háború elvégződése után, hanem abban is kedvezni fognak nekik, hogy azokhoz a' regementekhez fognak az

eleve való tanításnak végződése után botsáttatni a' mellyekhez menni magok kívánnak; e' mellett a' Fels. Aerarium, vagy Kintstár költségén ruháztatnak, és a' háború végződése után minden katona szolgálatra való megjelenéstől örökre megszabadúlnak. —

De hogy ezen tzelnek elérése a' lehetőségig megkönnyebítessek, a' 2-ik pontban meghatározott regulákból az a' kifogás tétetődik, hogy a' lovas katonák közt való szolgálatra még azok is jelenthetik magokat, a' kik a' Conscriptioban a' védelmező állapotra feljegyeztettek.

E' mellett, kiváltképpen való módon a' Nemességnek, és a' tehetősebb betsülletes rangúaknak segedelmére támaszkodik a' Kormányfő. Ők sok alkalmazosságokban ányai próbait atták az ő bátorságoknak, Hazájokhoz, 's törvényes uralkodó Fejedelmekhez való ragaszkodásoknak, és minden áldozattételekre való készségeknak, hogy tellyes bizodalommal lehet várni, hogy ezen fontos idő pontban, ezen szép alkalmazossággal állandó indulatjoknak meg erősítésében hátra nemmaradnak, és annál senkentöbb fog az ő példaadások lenni, mivel a' nemességnek kiváltképpen való hajlandossága van a' lovas katonaságra.

Mivel mindazáltal a' nemesség és betsülletes rangúak nagyobb részének, a' legjobb akarat mellett is, nemes indulatjoknak személy szerént való kimutatására, és a' Haza védelmezésében való részvételre ereje elegendő nintsen: ezeknek szabad tettzésekre hagyatik, hogy verbuálás, alkalmas lovaknak, nyergeknek 's lószerszámoknak ajánlása által, más szegényebb sorsú embereket a' Kormányfő meghívásának tellyesítésére a' lehetőségig segítsék. —
Költ Bécsben, Május első napján, 1809 éfztendőben.

Ezen itt előadott hirdetés után a' Bécsi polgári lovas katonaság mingyárt arra ajánlotta magát, hogy az, ha Eö Cs. és Apost. Királyi Felsőge kegyelmessen meg engedi, a' táborba menni, 's a' több vitézeknek tarsaságokban, a' Hazát 's uralkodó Fejedelmét az ellenség ellen védelmezni kész leszen. Melly hazafiúságból származott ajánlásokra Rajner Eö Fő Herczegsége által következőképpen válaszolt Eö Cs. Kir. Felsőge:

„Az ide való polgári lovas Corpusnak az ellenség előtt leendő hadi szolgálatra való szabad ajánlását belső meg illetődessel vette ö Felsőge, és ebből ezen rezidentzia polgár és egyéb lakosinak jeles indulatjokat világossan által latta, 's hazafiúi ajánlásokat örömet el is fogadta volna, ha az ö Bécsben való maradások a' jó rendfenntartására nézve szükséges nem volna. — De ezen szép és fegyverben gyakorlott corpusnak tagjai sokkal hasznosabb szolgálásokat tesznek, mint sem őket ezen kötelességektől el vonni lehetne.“

„Arra való nézve azt méltoztatott Eö Csász. Felsőge parantsolni, hogy ez a' Felsőges akaratbéli gondolatot, a' különös megkülönböztetés végett a' Kormányfő Előülője a' városi Tanács Haznál, a' névezett polgári lovas katonaságnak, több Corpusoknak, és a' polgárok kiválasztott tagjainak jelenlételekben fzemélyessen olly értelemmel adja elő, hogy Eö Felsőge, azon hathatós intézetekhez mellyeket azon esetre, ha ezen várost az ellenség megtámadna, nyúlni kész leszen, a' fegyveres polgári seregnek az egész polgárságnak, és ezen rezidentzia minden lakosinak hűségere, és bátor áthatatosságára tellyes bizodalommal számot tart. Egyszersmind azt is mélt-

teremtett Eö Felsege parántsolni, hogy ezen hazafür ajánlás és Eö Cs. Kir. Felsegenek arról való értelme, a' közönséges újságlevelekben, a' legditsös-ségesebb módon hirdettessenek ki."

Hadi Történetekről való Tudósítás.

A' múlt posta napon költ Magyar Kurirnak 520 ik lapján kiadott 13 ik hadi Tudósításnak további folytatása:

A' Baró Hiller F. M. Lajtinánt vezérlése alatt lévő két corpus, a' 2-ik tartalék s- reggel együtt, azon hir vétel után, hogy a' Csasz. nagy Armádia Regensburg mellett, a' Duna vizén által költözött, magát az Inn folyóvizéig visszahúzta, és Alt-Oettingen mellett le telepedett — Aprilis 26 ikán Burgheenen és Braunaun által Altheimba marsirozott, hogy az Inn folyóvize alsó és felső részének védelmezésében kéznél lehessen.

F. M. Lajtinánt Jellachich Rosenheim és Wasserburg mellett áll, és mind Tyrolissal, mind a' F. M. Lajtinánt Hillerrel való egyességet az elő-
f. k. v. seregek által fenntartya.

Aprilis 26 ikán a' mi Passauban volt gyenge őrző seregünket, az Inn folyóviznek Dunába való befolyása mellett, az elsőbb folyóvizenn hátrább nyomta az ellenség. — Azon időpontjában a' Fr. General Le Grand Osztály seregének egy tsapatja Schaerding előtt el bontatott hid mellett megjelenván, és agyukat ki vonván, azon városbéli házak közzül egynehányat felgyújtott, és avval fenyegetődött, hogy ha azon hid legottan helyre nem állitatik, az egész várost földig le égeti. — Azon hidnak helyre álli-

tását a' Schaerdingban volt gyelogság ágyú és apró fegyver tüzzel egész éjelig akadályoztatta. De mivel F. M. Lajtnant Deđovichnak, kinek csak egy gyenge katona tsapatja volt, 's az is az Oberlauzi erősséget tartotta zárva, és csak 2. tartománybeli őrző batallionja volt, értésére esett, hogy az ellenség az Inn folyóviznek jobb partyán Pasiából előbre nyomúl, ő is Taufkirchen felé fordult.

Április 27-ikén néhány ellenséges portázok mutatták Schaerding mellett magokat, ezen várost is elfoglalták; de semmi bizonyos tudósítás nem jött arról, hogy az Inn folyóvizen innen nagy számmal legyenek. — Hogy az Efferdingi országos úton előbre nyomúlna, azon okból nem lehet gondolni, mivel a' F. M. Lajtnánt B. Hiller vezérése alatt lévő corpusok az Inn folyóviz mellett lefelé botsátkoznak. — Április 27-iken, a' Generál Major Gr. Radeczky vezérése alatt lévő előjáró sereg már Obernbergben volt, és Schaerding fele alább marsirozott. — A' 2.ik tartalék sereg Altheim, az ármadiának egyéb része Werg mellett voltak, és akként nyomúltak előbre, hogy ha ezen egyesült corpusoknak közelgetésekkor magát hátrább nem vonnya az ellenség, bizonyosan verekedés fog következni.

A' mint a' nagy ármadiától jött 26.ik Áprilisi tudósítások tartják, az ármadiának Regensburg mellett kiállított részét, Április 23-ikán egy néhány versben megtámadta az ellenség; de ezt a' várost, melly ezen alkalmatossággal sokat szenvedett, egész éjjelig megtartották a' mi seregeink. — Április 24-ikén Bruckon és Chamon által marsirozott az ármádia, az ellenségnek minden nyughatatlankedta.

tása nélkül Eö Csász Kir. Fő Herczegsége Generálissimus a' Régen folyóvizen túl igen hafznos táborhelyet választott magának, Itten, a' még eddig sem mit sem szenvedett első és második corpusök a' többihez tsatolták magokat. Ezen fekvőhelyben akarta Eö Császári Fő Herczegsége a' hosszas verekedés miatt meg fáradt hadi seregeket egynéhány napig kipihentetni, hogy annál fogva az ellenség mozgulásainak mindentűtt ellene állhasson, és a' további probatételeknek kedvező alkalmatossággal élhessen.

Ha meg fontoljuk, melly sebesek egyébként az ellenségnek mozgulásai, abból, hogy most előbre nem nyomúlt nem ok nélkül azt lehet itilni, hogy az ellenségnek vesztesége az Aprilisnek 19, 20, 21, 22, és 23 ik napjain történt verekedésekben rendkívül nagy vólt, és hogy az a' jó rend, mellyel a' Dunán való általköltözés meg esett, ötet tartóztatta.

A' Tyrolisi felfegyverkezés nagy előmeneteleket tesz, 's naponként mind inkább meg erősödik. Oda pénz és munitzió elég küldetett, — F. M. Lajtinánt Chasteller Inspruckból Trient eleibe nyomúlt, a' hol az onnan vett hírekhez képest, egy kis Bavarusokból és Frantziákból álló corpus körül van vétetve. — Az Olasz Országi armádia tartozhatatlanul előbre nyomúl, és már a' Piave folyóvizen is által ment. — Azok a' mozgulások, mellyeket F. M. L. Chasteller Trientből Olasz Ország ellen tenni fog, azon a' tájjékon bajos állapotba helyheztetik az ellenséget.

Magyar Ország.

Azok a' Királyi Széknek és Hazának védelme.

zöi, a' kiket Tekint: Posony Vármegyének-hiv Karjai és Rend'ei Magyar Országi Primás Károly Ambruzs Eö Királyi Fő Herczégységének a' múlt Bőjtmás Havának 11 ik napján tartott közönséges gyűlésben a' törvény meg határozásán felül igrtek vala, már egészlen öfzve szedettek, fel montiroztattak, felfegyverkezettek, és minden órán által adattatnak Eö Királyi Felségének — Ezeknek 600 főre megyen a' számok, és töbnire Tsalóközi önként vállalkozott Nemes ifjakkból állanak.

Nyitrából arról tudósittatunk, hogy azok a' 900 lovas katonák, a' kiket a' Tek. Nyitra Vármegyei Karok és Rendek a' Felséges Magyar Országi Primasnak és a' nagy méltóságú Gróf Erdödy Jósef Kir. udvari Fő Cancellarius és oda való Fő Ispány Úr Eö Excellentiájának hathatós buzdítására igrtek vala, már annyira előmentek a' fegyver gyakoroltatasban, hogy akárnikor kívántatik, kézfzen vannak az ellenség ellen való marsirozásra — Ennek a' válogatott legényekből álló insurgens Seregnek Méltos. Gróf Berényi Taddé Ur tétetődött vezérévé. Minckelőtte útnak indulnának, azon Zászió, mellyet Felső Asszonyunk, és Királynénk nékiek ajándékozott, közönségesen meg fog áldattatni, és a' Hadak Istene Nevének segítségül való hívása után oda marsiroznak, a' hová a' Haza bölcsösága, a' Királyi Szék védelmezése es a' Magyar Nemzetnek betsüllete öket hívni fogják.

Hogy azok a' Frantziák, a' kik az 1741. és 1745 ik esztendőkbéli hadi történetekre, és a' Magyar Nemes insurgenseknek nagy következésü hadi tetteikre még most is emlékeznek, ezeket a' tsata piaczon nem örömet fogják személni, ha

egyéből nem, csak ebből is ki tettik, hogy a Frantzia Zsurnalok mind azt, a' mit a Magyar Nemzetnek Királyához való buzgó hallandóságáról, a' Haza védelmezését irányzó hadi készületeiről a' Bécsi udvari Diarumban olvasnak, szorgalmatosan kiválogatják, ki írják — A' nemes gondolkozású és hív Magyarok nem csak azt vizsik végbe, a' mit az Ország fundamentomos törvényei tőlök kívánnak, hanem sokkal nagyobb áldozattételekre ajánlottak magokat, és ha a' körülállások kívánni fogják, az Austriai Birodalomnak boldogságaért, a' Királyi Szék fenntartásáért, 's kedves Hazájok javáért készek lesznek minden vagyonaikat, 's ezeknél is betsésebb jószágokat, tudniük életüket egész készséggel feláldozni.

Kaposvárról Nemes Somogy Varmegyéből, Szent György Hávának utolsó részében — Méltóságos Báró Páfszthy Menyhárt Obristlajtnant és Trézia Keresztes Viteznének azon hazafiúi rövid de fontos serkentő befejejei, mellyeket Hazánk jelenvaló körülállásaiban ezen Tek. Nemes Varmegye Rendjeihez több ízben mondott, megérdemlik és méltók, hogy szándéka ellen is, mind azoknak, kiknek a' Haza szerezete szivekenn fekszik, köztudományára juthassanak.

Először is tapasztalván Ő, hogy sokan a' lovaknak megszerzése, és eladása miatt gyalog inkább akarnának felkelni, midőn némelly buzgó Hazafiak ezen Megyebéli szegényebb Nemesek' részére tett 100 ló ajánlásával kívánnák a' Lovasság számát szaporítani, így szólott ez a' tisztelt nagylelkű Hazafi:
„Tekintetes Karok és Rendek! Hajdan

a' Magyaroknál az a' nemzeti szokás volt, hogy ló nélkül hadra ki nem keltek. Most pedig úgy vezetem észre, hogy Nemesseink között sokan gyalog szándékoznak felkelni a' Haza védelmére."

„Én azt merem állítani, hogy azok csak meg nem győzhető terhet vonszanak magokra, és hogy a' Haza védelmének zárlatát ez által el nem érhetjük — Lovasságra van szükségünk. A' gyalogság így is már felesleg való minden Austriai tartományokban, lovassággal felülhalad minket az ellenség, és azzal vert meg mindég bennünket — Jó lovas katonák lesznek a' mi felkelő Nemesseink teremézetek szerint.

„Azért javaslom, hogy mindenik lóra üllyön, a' ki magának akárhogy lovat szerezhethet, valamint azt a' Törvény mindegyiknek meg engedte — Senki se tegyen magának nehézségeket a' mesterséges lovaglás, és a' jó lovak fogyatkozása miatt; mert én láttam olly Frantziákat az elmúlt háborúnak elején, kik a' lovasság mesterségét nem tanulván (mint azt most sem igen értik) paraszt szekerekből kifogott lovakon, nyereg és szerszám nélkül az ütközetben lovaglottak. Az ő lovak szerzésének módját nem szükség követnünk, győzni pedig úgy is fogunk Magyar karjainkal, csak szívünk, kedvünk, 's egy akaratunk legyen; és — Ló r a ü l l y ö n k !"

Továbbá, midőn némelyek, a' musta-választmány által vétezeknek már felirattatván, magokat a' Törvény védelme mellett mentetetni kezdték volna, így szólt:

„Tekintetes Státusok! Vérző szívvel szemlélek itten némely Hazafiakat, kik annak vé

delmezését magok saját terheinek nézik. Bóldog Isten! miként elfajult az illy Magyar Nemes! hogy akkor még félhóltan is fegyvert nem ránt, midőn a' Hazának végső romlása tull kell félni. — Most utolsó viadalt állunk ki. Annak kimenetele töllünk Magyaroktól függ. Vagy öfzve törjük örökre a' szolgaságnak rablántzait, mellyeket az emberiségnek ellensége nekünk is készített, vagy öröké fogjuk azt hordozni Nemességünk gyászos sirhalma felett — Első sorsuuk lenne akkor mindnyájunknak a' rendszerént való katonáskodas. Akkor mások zászlója alatt, az egyébb Nemzetek' meghódolásában, idegen földön ontanánk vérünket, mellyet itthon tulajdon Hazánkért olly annyira kéméltünk.“

„Ezeket! ezeket a' veszedelmeket tekintsük fzerelmes Hazámfiak! nem pedig a' kifogásokat, mellyek a' Haza védelmének erejét gyengítenék, és mellyek a' mi nagy lelkű Öseinknél ésméretlenek voltak — A' mustra alatt úgyis kevés vitéz gyült öfzve a' hanyatló Hazának megtartására; mivel a' Törvény a' mostani veszedelemnek illy sebes és veszedelmes kiütését előre el nem láthatván, sok mentségeknak helyt engedett. Azért tehát ha Hazánk óltarára már hővebb áldozatokat tenni nem akarunk: legalább most azokból többé semmit el ne vegyünk; leg alább ne késedelmeskedjünk, mert az ellenség nem várakozik a' n' készületeinkre, és a' Törvény nem fogmenteni bennünket, ha el vesztettük Hazánkat! —